

Publicerad 2013-01-12 00:07 av sadako

fragmentarisk i all ära

alltid blir det längre

Oformlig mara

Mörkret tränger sig på. Det smeker och slickar mitt bara skinn. När jag öppnar mina ögon ser jag dess andedräkt som kvalmigt bildar ansikten och odjur. De betraktar mig likt hägringar. Illusionen är min spegelbild och sanningssägare. Natten är min jord. Det är här jag förmulnar och återuppstår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sadako med Poeter.se id #34297 innehar upphovsrätten